

mõedetakse, mis järel arvata võib, miesuguse paiga peal laew suure mere peal on. Nenda mõdetakse igal püüwal umbes lõune ael seda paika, kus laew seisab, arvatakse selle paiga wasta, kust laew heile sel ael wälja läks ja nähakse sellest, kui kiirest laew jookseb.

Bruus — see on minu esimese bootsmanni nimi — läks nagu ilka oma lajult ja hakkas arvama. Temal oli üks iseäraline wiis selle töö juures, mis teda aga ilka lorda saatis. Nenda arwas tema ka nüüd wälja, et meie heilisest sellest aegast saadil 96 kilomeetrit edasi jõudnud olime.

„Kus sõime tundis, kapten, eks see ole sõit, millega rahul olla võime?“ küsis tema, ei saanud aga wastust. Bruus tõstis silmad üles, selle puldi poole, kus mind istuma arwas, nägi seal kedagi istuma, küsis uueste, ei saanud aga jälle wastust. Natuke kohkudes tõusis tema üles, astus ligemale ja pööras järsku tagasi, kui temal muidu ka karu rammu ja julgust oli. Istuja oli ennast tema poole pööranud ja Bruus arwas pool pimedas kajutis üht põlewate silmadega lahwatanud ja äraõppenud nagu nägema, mis temal täitsa tundmata oli. — Tema taganes kartsani ja oli ühe fargamisega laewa lael.

„Kapten“, hüüdis tema wärisewa healega, „seal all istub üks mees, üks inimene, lesse

nägu mina veel siin laewa peal näinud ei ole.“ —

„See on wist teine bootsmann wõi moonameister.“

„Ei ole, kapten, see on — üks tundmata mees — üks mõeras — les — Teie puldi taga istub — ja temal on silmad! — oh, silmad!“

„Üks mõeras? Mis mõte? Terwe tuu aega oleme juba merel. Kas olete hull?“

„Võib olla, kapten — aga siiski nägin mina teda! — mina nägin teda, nagu nüüd Teid näen!“

„Ja siis“, ütlesin mina, kui Teie arwate, et laewas üks mõeras, üks maksuta reisija on, siis oli Teie kohus tema kraest finni võtta ja teda minu juure tuua. Kus tema siis on? Laske teda kohe minu juure tulla.“

Selle järsku käsu üle kohkus Bruus veel rohkem.

„Kapten, mina ei ole iialgi wiirastusi ega tontisi uelunud, aga kui mina Teile ütelda tohin mis mõtlen, siis ei tahaks mina teist lorda üksi selle näu ette astuda.“

„Bruus, Teie teete ennast naljakaks. Looge see inimene kohe seia, kas kuulete, kohe!“

Esimene bootsmann lahwtas ja palus häda- lise healega:

„Kapten, kui soovite, siis lähme mõlemad alla.“